

www.parafiamateusza.pl

Pismo Parafii św. Mateusza w Łodzi

Ku Wspólnocie

Numer 2/2014 (643) 22 czerwiec 2014 r.

**BIERZMOWANIE
2014**

Jolanta Maksym - katechетка

Sakrament Bierzmowania w parafii św. Mateusza Ewangelisty

6 czerwca 2014 r., ks. abp Marek Jędraszewski metropolita łódzki udzielił w naszym kościele sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej ponad sześćdziesięcioosobowej grupie młodzieży. Bierzmowanie jest to tzw. sakrament wtajemniczenia, który każdy katolik powinien przyjąć, aby z mocą wyznawać, bronić i być świadkiem wiary, przez całe dorosłe życie.

Pismo Święte przedstawia nam opisy przekazywania daru Ducha Świętego przez Apostołów (Dz 8,14-17;19,1-6). To samo czynią dziś ich następcy, w sakramencie Bierzmowania. Udziela się go w czasie Mszy św., aby jaśniej ukazał się ścisły związek tego sakramentu z całym wtajemniczeniem chrześcijańskim, które osiąga szczyt w przyjęciu Ciała i Krwi Chrystusa. Moc Ducha Świętego uzdalnia nas, abyśmy wobec świata świadczyli o Chrystusie i Jego nauce, i abyśmy czuli się zawsze współodpowiedzialni za Kościół.

Jezus, już w chwili chrztu świętego, zwrócił się do każdego z nas z ofertą zbawienia. Do niczego nas nie zmusza, to od nas zależy, czy skorzystamy z niej, czy odrzucimy Jego propozycję. On otworzył drogę, która przez grzech pierwszych rodziców została zamknięta. Jest stale przy nas i pomaga nam. Nie zrobi jednak nic wbrew naszej woli. Sakrament bierzmowania ma nam pomóc trwać przy Chrystusie. Z obrzędu bierzmowania: „Bądźcie żywymi członkami tego Kościoła i pod przewodem Ducha Świętego starajcie się służyć wszystkim za wzorem Chrystusa, który nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć”. Najważniejsze, że do pomocy w realizacji stojących przed nami zadań, w sakramencie bierzmowania otrzymujemy siedem darów Ducha Świętego:

- dar mądrości - uzdalnia do wydawania trafnych sądów o Bogu i o świecie;
- dar rozumu - uzdalnia do łatwego przyjmowania natchnień Ducha Świętego;
- dar umiejętności - uzdalnia do właściwego oceniania spraw ziemskich;
- dar rady - uzdalnia do właściwego rozwiązywania trudności życiowych;
- dar męstwa - uzdalnia do ponoszenia ofiar dla Boga i walki z szatanem;
- dar pobożności - uzdalnia do radosnej czci Boga Ojca;
- dar bojaźni Bożej - uzdalnia do walki z grzechem, które zasmucają naszego Ojca.

Kandydaci do bierzmowania, przygotowawali się do jego przyjęcia przez cały rok, poznając prawdy wiary, bogactwo

liturgii Kościoła, a przede wszystkim uczestnicząc w niedzielnej Eucharystii i przystępując do spowiedzi świętej. Wielu z nich podeszło do tego wydarzenia z powagą, uczciwością i rzetelnym wypełnianiem kolejnych zadań i zobowiązań – zarówno w szkole - na lekcjach religii, jak i w parafii. Byli też tacy, którzy nie przykładali się na bieżąco lub zrezygnowali w trakcie. „Najtrudniejszym” wyzwaniem dla nich okazało się uczestnictwo w niedzielnej Eucharystii.

Kanonizacja wielkiego rodaka Jana Pawła II, jeszcze bardziej zobowiązuje każdego z nas do bycia uczniem Chrystusa i pójścia za Nim. Wiemy przecież, że życie wolą Bożą wymaga rezygnacji z kompromisów, zgody na Jego Prawo. Niełatwo o to w dzisiejszym świecie. Trudno stać na straży tego Prawa. Czasem trzeba przeciwstawić się ogółowi, narazić się na wyśmianie, wytykanie palcami. Świat współczesny próbuje manipulować Ewangelią, opacznie interpretuje jej przesłanie. Zabiegając o popularność, akceptację, udowadnia się, że z Bogiem i Jego wolą można pójść na układ. To jednak nie jest możliwe. Jezus zachęca do bycia gotowym na Jego przyjście w każdej chwili. „Wierność Chrystusowi oznacza poznanie Go do głębi i stałe obcowanie z Nim jako Mistrzem i Przyjacielem”- św. Jan Paweł II. Sakrament bierzmowania udziela szczególnej łaski potrzebnej do dawania świadectwa wierze w Chrystusa Zmartwychwstałego. Chodzi m. in. o uświęcenie otoczenia, w którym człowiek żyje, o przekaz wiary drogą świadectwa. Wiemy, że każdy posiada swoje słabości i nie jest doskonały. Jezus zna moje słabości i wie, że sam z siebie ich nie zmienię. Czekam, bym dostrzegł swoją niemoc i z nią przychodził do Niego. Bym poszukiwał prawdy o sobie, w pokorze przyznawał się do niej i był czujny. Być czujnym, to stale poszukiwać tego, czym ranię Boga, tego, co mnie od Niego oddala. To szukać przyczyn swoich słabości. To wzbudzać w sobie pragnienie przebywania blisko Boga. To także tęsknić za Nim, za zjednoczeniem się z Nim w pełni. Mocno ufamy, że dary Ducha Świętego otrzymane w sakramencie bierzmowania, pomogą nam we wszystkich duchowych zmaganiach. Prosimy zatem często – przyjdź Duchu Święty!

Sakrament Bierzmowania przyjęli następujący uczniowie:

Gimnazjum nr 26:

1. Antkowiak Adam
2. Antosiak Aleksandra
3. Baran Piotr
4. Bartolik Filip
5. Bielecki Krzysztof
6. Bonecka Weronika
7. Brudnicka Katarzyna
8. Chojnacki Radosław
9. Chrustowski Kamil
10. Dajer Natalia
11. Dworska Aleksandra
12. Gajda Agnieszka
13. Gajda Sebastian
14. Grocka Kamila
15. Hertel Julia
16. Jałowiecka Magda
17. Jaworowicz Klaudia
18. Jędraszczyk Marek
19. Karasiński Damian
20. Konewka Konrad
21. Koszelnik Małgorzata
22. Krzemiński Konrad
23. Lenart Kinga
24. Ługowski Dominik
25. Modrzejewska Karolina
26. Nosowicz Artur
27. Olewińska Justyna
28. Olędzka Natalia
29. Pacek Anna
30. Pawlak Natalia
31. Peraj Patryk
32. Peterman Marta
33. Rogalski Jakub
34. Rymer Justyna
35. Sromecka Karolina
36. Stankiewicz Michał
37. Striker Joanna
38. Strzelak Natalia
39. Szymański Filip
40. Walczak Marta
41. Weszczak Anna
42. Włodarczyk Piotr
43. Wodzińska Alicja
44. Wolańska Joanna
45. Złotocha Mateusz

Gimnazjum nr 24:

46. Dominik Gnatek
47. Magdalena Kolasińska
48. Klaudia Malcher
49. Małgorzata Orzechowska
50. Radek Pijanowski
51. Klaudia Rosiak
52. Mateusz Sromecki

Pozostałe osoby:

53. Dębowski Krzysztof
54. Dłużewska Aleksandra
55. Dopek Konrad
56. Kołodziejczyk Sandra
57. Maciejak Piotr
58. Zawadzka Honorata

ks. Patryk Nowak - katecheta

O SAKRAMENCIE BIERZMOWANIA

Jezus Chrystus napełniony Duchem Świętym podczas chrztu w Jordanie, obiecał Apostołom, że od Ojca i od Niego, otrzymają Pocieszyciela – Ducha Prawdy. Duch Święty zapowiadany przez Chrystusa jest Jego darem dla uczniów i tych wszystkich, którzy w Niego uwierzą.

Obietnica Chrystusa została spełniona w dzień Zielonych Świąt: „wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym” (Dz 2, 4). Dar Ducha Świętego przekazywali następnie Apostołowie tym, którzy z wiarą przyjęli głoszoną przez nich naukę i na znak nawrócenia przyjmowali chrzest. Jednak już w Kościele apostołskim istniało przekonanie, że sam chrzest „w imię Pana Jezusa” (Dz 8, 16) nie wystarcza, aby w pełni należeć do Chrystusa i do wspólnoty Kościoła. Na ochrzczonych w Samarii Apostołowie Piotr i Jan wkładali ręce, „a oni otrzymywali Ducha Świętego” (Dz 8, 14-17). Podobnie czynił Święty Paweł w Efezie: kiedy „włożył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich” (Dz 19, 6). Znaczenie apostołskiego włożenia rąk polega na tym, że ochrzczeni otrzymują dar Zmartwychwstałego Pana – samego Ducha Świętego, oraz ściślej zostają złączeni z Kościołem zbudowanym na fundamencie Apostołów. Opierając się na nauczaniu Chrystusa o Duchu Świętym i praktyce Kościoła apostołskiego, ochrzczonym udziela się sakramentu bierzmowania.

Sakrament bierzmowania, bywa niestety przez młodych ludzi niedoceniany i nierozumiany. Wiele osób dziwi konieczność przygotowywania się do niego przez dodatkowe spotkania, zapoznawanie się z trudnymi do zrozumienia treściami i wymaganiami życia chrześcijańskiego. Uważają, że bierzmowanie powinno się udzielać automatycznie.

W historii Kościoła znane są okresy, kiedy to sakrament bierzmowania udzielano bezpośrednio po chrzcie świętym (praktykę tę zachowało do dziś prawosławie). Trzeba jednak pamiętać, że w niektórych wiekach katechumenat, czyli okres przygotowania do chrztu, trwał nawet 2-3 lata, a nasilał się w Wielkim Poście. W porównaniu z tak surową praktyką, dzisiejsze wymagania nie są zbyt wysokie.

Kościół katolicki uznaje, że przyjęcie sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej musi wiązać się z odpowiedzialną decyzją, do której podjęcia trzeba być przygotowanym i świadomym jej znaczenia.

W przygotowaniu tym, kandydata do bierzmowania wspomaga wspólnota wierzących – parafia, a jej bezpośrednimi przedstawicielami są zazwyczaj jego rodzice. Celem wspólnych wysiłków jest uświadomienie młodemu człowiekowi, że sakrament ten w pełni otwiera na działanie Ducha Świętego, niejako dopełnia łaskę chrztu. Ściślej jednoczy z Chrystusem, pomnaża otrzymane na chrzcie dary Ducha Świętego, wzmacnia poczucie przynależności do Kościoła, poczucie bycia Kościołem. Jest też osobistym wyrażeniem gotowości włączenia się w wypełnianie w świecie zbawczego postępowania Jezusa Chrystusa (por. KKK 1303).

Chrześcijanin, który przyjął ten sakrament, będzie więc pamiętał, że otrzymane dary mają służyć nie tylko jemu, ale i innym – całemu Kościołowi, że Dobra Nowina o zbawieniu została złożona w jego ręce i że jest za nią odpowiedzialny. Jezus Chrystus w sposób trwały, nieodwołalny przyjął go bowiem w swoją służbę. Dlatego również otrzymane w tym sakramencie dary posiadają cechę trwałości i nieodwołalności. Oznacza to, że Bóg nigdy nie odwróci się od niego, nawet wówczas, gdy ten Go zdradzi, czy odrzuci. Bierzmowany to przecież człowiek naznaczony, opieczętowany Duchem Świętym, czyli całkowicie należący do Jezusa Chrystusa.

Sakrament bierzmowania jest więc przełomowym momentem w życiu religijnym człowieka. Świadomość odpowiedzialności za dawanie świadectwa o Chrystusie powinna towarzyszyć całej rodzinie: rodzicom, którzy przyjęli ten sakrament wiele lat temu, oraz dorastającej młodzieży, która przyjęła go niedawno.